

TASSU

1/2025 Kurkisuon Rusakot ry

Päätoimittaja:

Tanguy

tanguy@gerome.fi

Muu toimitus:

Janne

Pomppupallot-seikkailijavartio

Päärynähyttyset-tarpojavartio

Vene-samoajavartio

Julkaisija:

Kurkisuon Rusakot ry, Helsinki

Tarkista lippukunnan ajankohtaiset yhteystiedot nettisivuilta:

kurkisuonrusakot.wordpress.com

Etu-, sisä- ja takakannen kuvat:

Tanguy

Tässä numerossa

Lippukunnanjohtajan tervehdys	4
Tassu ennen vanhaan	6
Johtajarusakot	8
Partionimi?	9
Partiolaisuuden aakkoset	10
<i>Veneen</i> suusta kuultua	11
Seikkailijoiden sivut	12
Eläinten joulu Meriharjussa	15
Tarpojen minihaikki	20
Riihitykset Piilopirtillä 2018	24
III luokan riihitys Sipoonkorvessa	27
<i>Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja</i>	30
Kevätjuhlassa ansioituneet	35
Kesäretkeilyvinkit	36
Kuvakilpailun hedelmiä	38
Neulesuunnittelukilpailu	40

Lippukunnanjohtajan tervehdys

Haarapääskyt, räystäspääskyt ja tervapääskyt ovat jo aikaa sitten saapuneet, merihanhilla on jo poikasia ja kuuluipa pellon laidalta tuttu harmaasiepon ”tsri tsri tsri”. Kevät on jo täällä ja kesä on aivan kulman takana. Valkovuokko, rentukka ja kirsikka ovat täydessä kukassa ja ensimmäiset satakielet virittävät lauluun aamuhämärässä. Aivan, kesällä järjestetään lippukunnan *Satakielikeseleiri*! Leirin lisäksi kesän toimintaan lukeutuvat *Variksen vavahdus*-vaellus ja *Piisaminhantä*-melonta. Olethan sinäkin mukana kesän partiotapahtumissa?

Alkuvuoteen on jälleen mahtunut monenlaista partiotekemistä kuten laskiaisriehaa, minihaikkia, partio-paraatia ja lippukuntaretkeä. Olen haltioissani siitä, kuinka paljon erilaista toimintaa pieni lippukuntamme on pystynyt järjestämään; kevään toimintamme on kartuttanut käyntikertoja yli seitsemänsataa! Tämä ei ole mikään itsestäänselvyys, vaan mielekäs toiminta vaatii aina vapaaehtoisia, tekijöitä ja johtajia – unohtamatta itse osallistujia, joita ilman tekeminen menettää merkityksensä.

Osin partiotoiminnan mahdollistaa se, että lippukuntamme on rekisteröity yhdistys. Sillä on vuosikokouksen valitsema hallitus, joka vastaa toimintasuunnitelman to-

teutumisesta, päättää kalusto- ja muista hankinnoista, ylläpitää jäsenrekisteriä, anoo avustuksia, edustaa lippukuntaa piirin aluetapaamisissa... Lippukunnan hallinto on yleis-
tään kuin valtion, kunnan tai jonkin yrityksen hallinto pienoiskoossa, joten partiotoiminnan tähän välillä tylsältäkin vaikuttavaan osaan tutustuminen tarjoaa johtajalle paljon hyödyllisiä tietoja ja taitoja, joista on aikuisena hyötyä muuallakin. Haluaisitko sinä tutustua lippukunnan hallituksen tehtäviin? Kysy lisää allekirjoittaneelta!

Tässä Tassussa pääset palaamaan viime vuoden pikkujouluretkeen, riihitystunnelmiin vuonna 2018 ja tänä keväänä sekä tarpojien minihaille. Seikkailijoiden sivuilla (s. 12) on paljon hauskaa luettavaa ja tekemistä. Julkistetaanpa lehdessä myös viime numeron kuvakilpailun voittaja. Ja jos et ole vielä aloittanut, nyt on oikea hetki alkaa pohtia, kuinka oikea ja nurja silmukka oikein tehtiinkään, ottaa neulepuikot esiin ja osallistua Tassun neulesuunnittelukilpailuun – lue lisää sivulta 40!

***

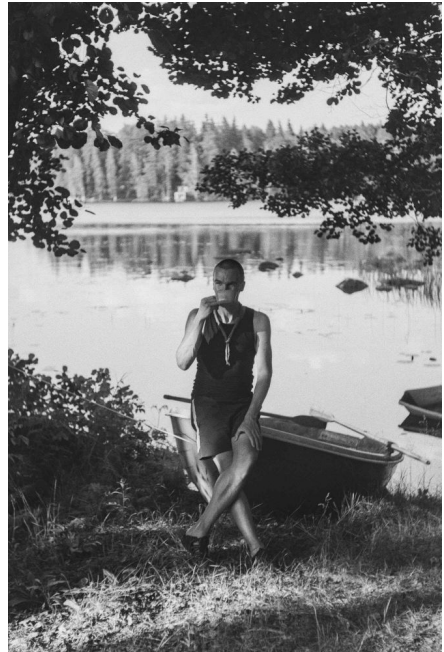
Kevättä varjosti Kurkisuon Ruskoiden perustajajäsenen ja ensimmäisen lippukunnanjohtajan, Eddien poisnukkuminen. ”Yritä jät-

tää tämä maailma vähän parempa-
na kuin sen löysit,” kehotti lordi Ba-
den-Powell, partioliikkeen perustaja
viimeisessä viestissään maailman
partiolaisille. Sama ilmaisu löytyy
Suomen Partiolaisten partioneuvos-
ton hyväksymistä partion yhteiskun-
nallisen toiminnan linjauksista. Ny-
kyisenä lippukunnanjohtajana olen
vahvasti sitä mieltä, että Eddie otti
kehotuksesta vaarin.

Partioterveisin ja Eddien muistoa
kunnioittaen

Janne

Lippukunnanjohtaja nauttimassa iltateestä *Uikon uinti* -vaelluksen helteisen, kolmannen päivän päätteeksi Ruokojärven rannalla.

Kuva: Tanguy

Tassu ennen vanhaan

Tassu on ilmestynyt säännöllisen epäsäännöllisesti lippukunnan perustamisvuodesta 1986 lähtien. Tällä palstalla muistellaan menneitä ja julkaistaan valittuja paloja takavuosien lehdistä.

Tällä kertaa mennään ajassa 30 vuotta taaksepäin ja Eddien muistoa kunioittaen luetaan tervehdys vuodelta 1995:

Julkaistu alunperin Tassussa 2/1995

LÖHÖILY SEIS !

Kesä on alkanut ja lomakausi sen myötä. Osa lippukuntalaisista puurtaa töissä, osa kesätoissa ja loput viettävät hyvin ansaittua lomaa. Mutta mitä sitten puuhailet lomallasi? Onko kaikki toiminta päättynyt talven myötä ja mietit kummalla kyljellä makaisit aamupäivän ja kummalla iltapäivän?

Kesä on parasta partiointiaikaa. Vaikka vartioisi tai kolkkaparvesi pitäisikin viikottaisten kousten osalta lomaa, mikä estäisi harrastamasta retkeilyä joko ihan omin päin tai kokoamalla kaverit kasaan. Älä jää nurkkiisi nukkumaan, vaan lähde vaikkapa tutkimaan Nuuksion ulkoilualueiden ihmkeitä! Partiojohtajilta voit tiedustella hyviä vihjeitä retkikohteista ja lippukunnan laavuja ja trangioitakin voi lainata - kunhan muistaa palauttaa ne siisteinä ja puhtaina.

...

Julkaistu alunperin Tassussa 2/1995

...

Joku onneton on vielä tietämätön siitä, mitä elokuun alussa tapahtuu. Silloin lippukunta lähtee Lumme 95 -leirille Rehakkaan. Jos ilmoittautuminen on päässyt menemään sivu suun, pirautta pikaisesti Kikelle tai Eddielle.

Yllätykset ovat aina mukavia, joten liian yksityiskohtaisia tietoja emme vielä tässä vaiheessa leirin ohjelmasta paljasta. Kuntoa kannattaa kuitenkin pitää yllä pitkin kesää, joten käytäpä lomapäiviäsi ulkoiluun ja retkeilyyn, jotta et heti ensimmäisenä leiripäivänä väsähdä. Meno nimittäin on vauhdikasta - pelejä, maastoleikkejä, suunnistusta ja vaellusta. Pelkälle löhöilyreissulle emme ole lähdössä.

Partiolainen retkeilee ja leireilee, koska se on hauskaa, mutta samalla hän oppii melkeinpä huomauttaen monia sellaisia taitoja, joista on paljonkin hyötyä myös partion ulkopuolella. Moni aikuinen on aivan avuton joutuessaan tuntemattomaan ympäristöön, yrittäessään valmistaa ruokaa muualla kuin mikroaaltouunissa, käyttöesineiden kaivattessa korjausta tai tarvitessaan tietoa luonnon ilmiöistä. Tosi partiolaisuus ei tule näkyviin paraateissa ja juhlapuheissa, vaan käytännön arkielämässä. Partiolainen keksii monesti, miten viisas pääsee vähemmällä - vähemmällä työllä, vähemmällä rahalla ja vähemmän luontoa rasittaen. Parasta partiolaisuudessa on se, että kaiken tämän oppii yhteistyössä hyvien ystävien kanssa.

Johtajarusakot

Monipuolisen partiotoiminnan mahdollistavat aktiiviset johtajat. Myös kaikille heille partio on harrastus. Moni viihtyy partiossa ekaluokkalaisesta aikuiseksi asti, sillä kaiken ikäisille riittää uutta koettavaa. Tässä Tassun jututarjassa tutustumme tarkemmin KuRu:n johtajiin.

Esittelyssä Leo

Partiossa

Tänä vuonna tulee täyteen 10 vuotta partiossa! Aloitin tosiaan partion pienenä ekaluokkalaisena vuonna 2015.

Millaisia partioitehtäviä sinulla on juuri nyt?

Tällä hetkellä johdan seikkailijavartiota ja toimin (ainakin nimellisesti) lippukunnan varainhankintavastavana.

“Siviilissä”

Siviilissä opiskelen lukiossa toista vuotta ja kesäisin satunnaisia töitä. Nyt pari kesää ollut leiriohjaajana!

Mitä muuta harrastat?

Partion lisäksi harrastan fiiliksestä riippuen kaikkea sekalaista taiteilua ja muuta sekoilua. Soitan bändissä kitaraa ja laulan, jonka lisäksi teen kuvataidetta ja käsitöitä aina kun huvittaa. Tällä hetkellä oon innostunut geokätköilystä!

- Oon 17-vuotias ja asun Vanhaan Hiekkaharjussa
- **Kuuntelen mieluiten:** Kuuntelen paljon kaikkea erilaista musaa, mut tällä hetkellä kuuntelen paljon folkia ja rockia
- **Katson mieluiten:** Oon tosi huono kattomaan yhtään mitään mut mun lempisarja on ehdottomasti Criminal Minds!
- **Lautasella mieluiten:** Jotain kotitekosta, mausteista kasvisruokaa!

Leo

Partionimi?

Partionimi on partiotoiminnassa käytetty lempinimi. Aiemmin perinne käyttää partionimiä oli huomattavasti yleisempää, mutta nykyään vain harvalla lippukuntalaisella on partionimi. Ehkä tämä juttu innostaa sinut miettimään, haluasitko tulla kutsutuksi partionimellä ja elvyttää hiipuvaa perinnettä?

Joissakin lippukunnissa partiolainen päättää partionimensä itse, joissakin lippukunnissa taas muut partiolaiset antavat sen hänelle. Voi olla esimerkiksi, että uusi jäsen ”kasteetaan” hänen ensimmäisellä leirillään leirikasteessa hänelle valitulla partionimellä. Partionimi voi olla myös henkilön oikea kutsumanimi, jona hän on tunnettu myös partion ulkopuolella.

Joskus partionimet saattavat säilyä partiolaisella läpi elämän. Joidenkin partionimissä voi mennä pidempään vakiintua ja nimi saattaa muuttaa kirjoitusasuun tai vaihtua kokonaan hänen partiopolkunsa aikana. Oleellista on, että partionimi tarvitsee käyttöä jäädäkseen kansapartiolaisten huulille.

Itse partionimi voi olla melkein mitä vain, mutta varsin tyyppistä on, että se liittyy jotkeenkin partiolaisen luonteenpiirteisiin, etu- tai sukunimeen. Sen taustalla voi olla myös jokin hauska lausahdus tai tapahdus; partionimi voi syntyä hyvin yllättävässäkin tilanteessa.

Tärkein tehtävä partionimellä on yksilöidä kantajansa. Joskus lisäimen käyttö voi tuntua keinotekoiselta, jos partiolaiset ovat tekemisissä toistensa kanssa myös harrastuksen ulkopuolella. Samaan aikaan partionimillä pystytään välttämään etunimikaimojen tuomat haasteet.

***

Kurkisuon Rusakoissa oli hyvin pitkään perinteenä, että kukin uusi kolikka ja vartiolainen keksi itselleen partionimen. Tyyppillisesti nimi oli jokin eläin kuten Pupu, Koala, Delfiini, Leopardi tai Kyyhky, mutta myös muita luontoon liittyviä nimiä kuten Karvakuono, Salama, Pottu, Kaarina ja Ruusu esiintyi. Joskus nimi tuli jostain muusta yleisnimestä kuten Pamppu, Keiju, Stoori, Napero ja Pilkku, kun taas joskus se juontui jostain aivan muualta kuten Jepulski, Nici, Eevi, Luru ja Inni.

Nykyään lippukunnan jäsenistä löytyy ainakin Jääkarhu, Kala, Kiike, Kirsku, Käärme, Leijona, Nonna, Ristilukki ja Rusakko. Tiedätkö sinä, keitä he ovat?

Teksti: Ristilukki

Partiolaisuuden aakkoset

Samoajavartio Vene listasi omat partiolaisuuden aakkosensa kevään 2024 kokouksessaan. Kuinka hyvin nämä kuvaisivat juuri sinua?

Aina valmiina	Kajahtanut	Utelias
Balansoitunut	Luova	Valmis
Charmikas	Monipuolinen	Watti
Demokraattinen	Nero	X-treme leiriytyjä
Energinen	Oppivainen	Yritteliäs
Funktionaalinen	Pystyvä	Zen
Guru	Quadrifoglio	Åhå
Hilpeä	Reipas	Älykäs
Innovatiivinen	Suvaitseva	Överi
Johtaja	Tietäväinen	

Vene-vartio.

Kuva: Nonna

Veneen suusta kuultua

Vene-vartion kokoukset ja retket ovat tunnetusti hyvin...no sanotaanko vaikka, ettei Veneen tule koskaan tylsää. Koska meininki on hyvin nopeatempoista, Vene sai kuningasidean alkaa dokumentoimaan yhdessä ollessa suusta päässeitä lausahduksia, joita on noin vuoden keräämisen jälkeen jo satoja. Kuitenkin suurin osa niistä sisältää ei-perheystävällistä kielenkäyttöä tai muuta päivänvaloa kestäväntöntä sisältöä, joten julkaisemaan päädyttiin vain hyvin pieni osa sitaateista. Nämä lausahdukset ovat kerätty noin viimeisen puolen vuoden ajalta.

"Kahvi ON alkanut vaikuttaa" -Mikko

"Oikeesti mä alan velhoks" -Leo

"Täällä haiskahtaa mitoosi" -Elias

"Tää on mun työ teidän pitäis maksaa mulle!" -Janne

"Me ollaan samalla taajuudella tän ilmapallon kanssa" -Ahti

"Sori mä oon liian kermajuoma" -Mikael

"Any time Janne organizes something I expect it to be pure pain" -Tanguy

"Mummot on pahimpia!" -Mikko

"Mä just flippasin lautasellisen puuroo tohon lattialle..." -Leo

"Ruokamyrkytys-maxxing" -Elias

"Nyt on oikea hetki syrjäytyä" -Janne

"Kerranki sä ET oo ongelma" -Ahti

"Tää penkki on mua vastaan" -Mikael

"I think I got pranked by the weather forecast" -Tanguy

Teksti: Leo

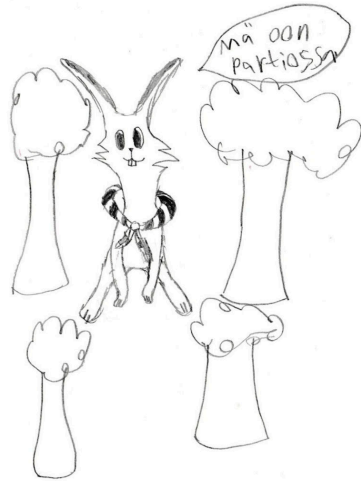

Seikkailijoiden sivut

Vitsi kulma!

Mä meen ostaan Teslan
Tesla: ääh!

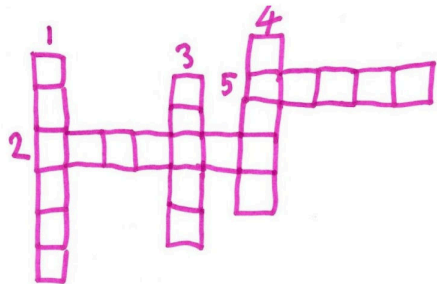
Voi vitsit! Täällä sataa lunta!
Lumi: Täh? En mä sada.

Elna

Partion ristikko

1. Missä me ollaan
2. Latinaksi se on Lepus Europaeus
3. Puinen muki
4. Kova ääni joka kuuluu ihmisistä
5. Pelokkaan vastakohta

Vitsi aika!

Mitä ruokaa voi syödä kuussa ja maassa? Kuumaa ruokaa!

KYSYMYS!

Jos kyltti kertoo että se on huijaus se tarkoittaa että se on totta, mutta jos se on totta se on totta että se on huijaus.

Tätä kutsutaa PARADOXIKSI!

Kuisma

Lillian

Vitsejä:

"Mikä on nalle-puhin veli?"

"no?"

"puh-veli."

"Kumpi ja Kampi tappelivat."

"Kumpi voitti!"

"miksi darth vader meni
silmlääkäriin?"

"no?"

"hän ei nähnyt Lukea"

"miksi poliisin ei tarvi käydä
vessassa?"

"no?"

"se pidättää kakkaa."

"Montako kaksosia on?"

"no?"

"kaksi".

Samuel

PARTIOLAISEN RETKITARVIKKEET

Partiohuivi

Rinkka

Partiopaita

Puukko

Hemmasharja
ja tahna-
tatti

Muistilappu-
välineet

Maku-
pussi

Maku-
alusta

Puhelin

Taskulamppu

vaatteet

Pipo

kengät

Joella

Eläinten joulu Meriharjussa

Gustaf Björkenheimin rakennuttama Villa Meriharju on vuonna 1910 valmistunut huvila Uutelassa. Nykyään huvila on Helsingin kaupungin omistuksessa ja se kulkee nimellä Meriharjun luontotalo. Rusakot ovat tehneet pikkujouluretkiä luontotalolle jo useamman kerran, vuosina 1996–2001, 2003, 2008, 2009, 2015, 2016 ja 2019–2023. Myös vuoden 2024 pikkujouluretki suuntautui Meriharjuun – lue lisää retken tapahtumista tästä jutusta!

Kautta aikain rusakoiden pikkujouluretkillä on ollut erilaisia teemoja. Viime vuosina teemoina ovat olleet Itämeri, lentokykynsä menettäneet joulupukin porot, Kalevalan joulu sekä karanneet ja vilustuneet lehmät. Rusakoiden Meriharjun 17. pikkujouluretken teemana oli metsän

eläinten joulu.

Peräti 24 rusakkoa kokoontui jo tutuksi käyneellä bussilinja 560:n pysäkillä Kontulassa, josta matka jatkui kohti itää. Kävely Vuosaaren metroasemalta luontotalolle oli nuorempien retkeläisten mielestä jännittävä, kun viimeisellä kilomet-

Lippukuntaretken lauantaissuunnistus käynnistyi luontotalon edustalta.

Neonvalo-vartio Kuusenalusmatto-rastilla ja Tyypit-vartio Poro, peura tai hirvi? -rastilla.

rillä ei ollutkaan enää katuvalaistusta. Tasku- ja otsalamput kaivettiinkin esiin hyvissä ajoin lyhyellä tauolla Sumujen sillalla.

Kämpän pihalla vuorossa oli retkenjohtajan lyhyt ohjeistus ja Vene-vartion leikkikimara ennen sisään siirtymistä ja majoittautumista: uniikki, sisäkissa-ulkokissa ja lännen nopein. Kolkat yöpyisivät yhdessä huoneessa, seikkailijat ja tarpojat toisessa, samoajat ja Nonna kolmannessa ja muut johtajat neljännessä huoneessa. Retken kokonaisvahvuus oli 33 eli kaikki sänkypaikat paitsi yksi tulivat käytettyä.

Voileipäiltapalan jälkeen siirryttiinkin jo iltatoimille ja nukkumaan. Osa seikkailijoista ja tarpojista jäi vielä hetkeksi valvomaan takahuoneeseen ja osa johtajista kävi perantaunassa.

Lauantaiaamu käynnistettiin kaupuruolla ja pian oli aika suunnitukselle. Matkaan lähti viisi vartio-

ta: Sudet, Neonvalo, Pupunkorvat, Tyypit ja S.U.P.E.R.G.A.L.A.K.T.I.S.E.T. F.E.M.I.N.I.S.T.I.M.A.R.S.U.T. (lyhyemmin S.G.F.M.). Rastikiertoon liittyi retken teemaan sopiva kehystarina, joka mukaili Marketta Pyysalon kertomusta *Siili, jonka joulu herätti*.

Suunistuksen ensimmäisellä rastilla tunnistettiin eläinten lumijälkiä. Valitettavasti retkilauantaina ei vielä lunta maassa ollut, minkä vuoksi jälkien tunnistus tapahtui puhelimen näytöltä. Toisella rastilla vartion tehtävänä oli edetä presun päällä rastihenkilön määräämä matka ja kolmannella laulaa joululauluja, joissa esiintyi tiettyjä sanoja. Neljäs rasti sijaitsi Niemenapajalla, jossa vartio etsi kertakäyttölusikoi- ta maastosta.

Vielä oli kaksi rastia jäljellä, mutta ennen niitä vartioiden valmistivat itselleen maittavan trängialounaan: tonnikalanuudeleita, nams! Tässä vaiheessa alkoi sataa vähän räntää,

Sudet- ja Pupunkorvat-vartiots ruokarastilla.

mutta se ei vartoiden menoa haitannut. Kuudennella rastilla tehtiin iso merimiessolmu ja seitsemännellä rastilla tunnistettiin eläimiä. Maalitehtävä oli muita rastitehtäviä huomattavasti haastavampi, kun vartioiden piti yhdistää maakunnan vaakuna sitä vastaavaan maakunta-maaeläimeen, -lintuun tai -kalaan.

Vaikka varsinaisia suunnistuksia ei viime lippukuntaretkillä ole ollutkaan ohjelmassa, kaikki vartiots löysivät hienosti kaikille rasteille. Seitsemän rastin, vajaan kahdeksan kilometrin suunnistukseen meni nopeimmalta vartiolta noin viisi tuntia ja hitaimmalta kuusi tuntia. Nopeudesta ei saanut pisteitä, mutta rastitehtävät pisteytettiin – löydät vartoiden pisteytykset jutun lopun taulukosta. Onneksi olkoon, Tyypit!

Samaa vauhtia kuin vartiots saapuivat suunnistuksen maaliin vartiots alkoivat suunnitella omia piparkakkutalojaan. Kukin vartio sai käyttöönsä

kokonaisen kilon piparkakkutaikinaa, josta tarkoituksena oli rakentaa kullekin vartiotsle mieluisa teos. Varsin moni vartio rakensi perinteikästä piparkakkutaloa mukailevan rakennelman, mutta myös jännittävämpiä ratkaisuja kuten piparkakkunelitahokas ja piparkakkupelikortit nähtiin. Myös teokset pisteytettiin.

Piparkakkuteosten osien paistuksessa syötiin herkullista kanapataa. Päivällisen jälkeen halukkaat kävivät saunomassa muiden laulaessa joululauluja ja koristellessa teoksiaan. Iltapalaksi oli jotain hieman erikoisempaa: nyhtöleipää, keksejä ja paukkumaissia!

Sunnuntaiaamu käytettiin pakkaamiseen ja siivoamiseen. Uusille kolkille järjestettiin kolkkakoe, jonka kaikki kolme kokelasta läpäisivät. Lounaaksi juuri ennen joulujuhlaa syötiin riisipuuroa.

Joulujuhlan juonsivat Tesla ja Touko ja se alkoi Päärynähytysten

S.U.P.E.R.G.A.L.A.K.T.I.S.E.T. F.E.M.I.N.I.S.T.I.M.A.R.S.U.T. -vartio rakentamassa piparkakkutaloa.

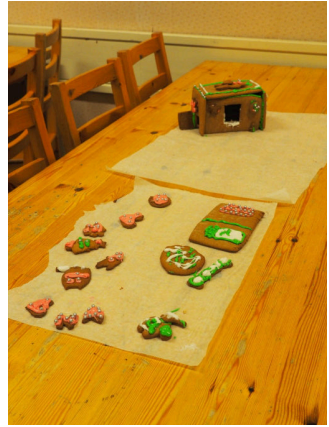
spektaakkelimaisella näytelmällä joulupukista, tountuista ja nuuttipukista, joka huipentui joulupukin ja nuuttipukin eeppiseen räppäyskilpailuun! Listan joulujuhlissa ansioituneista löydät edellisestä Tassus-

ta.

Juhlan päätyttyä luontotalo siivottiin loppuun ja lähdettiin kotimatkalle. Mitäköhän keksimmekään taas tämän vuoden pikkujouluretkelle?

Kuvat: Janne & Tanguy
Teksti: Janne

	Tyypit	Pupun- korvat	Neon- valo	Sudet	S.G.F.M.
Lumijälkiä	3,00	3,00	1,00	3,00	5,00
Kuusenalusmatto	13,12	12,14	11,82	11,46	0,00
Kauneimmat joululaulut	10,00	8,00	7,00	2,00	6,00
Pata-himmeli ja ruutu-kranssi	3,00	5,00	3,00	4,00	5,00
Joulurusetti	5,00	5,00	4,00	4,00	5,00
Poro, peura tai hirvi?	4,00	6,00	3,00	5,50	3,00
Joulun taikaa	25,00	12,50	25,00	12,50	12,50
Piparkakkutalot	30,00	35,00	24,00	35,00	37,00
	93,12	86,64	78,82	77,46	73,50

Vartioiden piparkakkuteokset.

Tarpojen minihaikki

Perjantaina 14. maaliskuuta seitsemän rusakkoa lähti kohti Nuuksion kansallispuistoa viettämään mukavaa viikonloppua pienimuotoisen vaelluksen merkeissä. Vaikka vaellus oli nimensä mukaisesti tarpojen suunnattu, lopulta matkaan lähti vain kolme tarpojaa, Alden, Jetro ja Tesla, sekä neljä johtajaa, Ahti, Janne, Leo ja Tanguy. Retkikunta Leoa ja Jetroa lukuunottamatta lähti liikkeelle kello 17.00 Kontulasta, Mikaelinkirkolta. Kontulasta hypättiin metroon suuntana Rautatientori, josta matka jatkui E-junalla kohti Espoon keskusta. Leo ja Jetro hypäsivät junan kyytiin Huopalahden asemalta ja näin koko retkikunta oli-

kin kasassa! Junassa suoritettiin yhteisten varusteiden jakoa, nautittiin matkaevästä ja manailtiin seuraavan yön sääennustetta, joka lupaili jopa 9 asteen pakkasta. Onneksi kaikilla oli varusteet kunnossa, jolloin kylmyys ei päässisi haittaamaan! Junamatkan päätteeksi saavuttiin Espoon keskukseen, josta bussi 245A lähti kuljettamaan retkeilijöitä kohti kansallispuistoa. Bussimatka kesti kaikkiaan noin 20 minuuttia, minkä jälkeen retkikunta jäi pois Kaitakorven bussipysäkillä.

Ensimmäisen noin kahden kilometrin etapin suunnistamisen sai vastuulleen Jetro, jonka tehtävänä oli suunnistaa porukka Hynkänlam-

men leiripaikalle. Reitti Kaitakorvelta Hynkänlammelle kulki läpi Nuuk-sion ratsastuskeskuksen tilusten. Hevosaitauksen vieressä kulkevaa polkua kävellessä retkikunnasta alkoi tuntua, kun joku tuijottaisi heitä. Muutama ulkona oleileva hevonen ei selkeästi ollut varautunut tunkeilijoihin, vaan tuijotti retkeilijöitä ihmeissään. Hevoskohtamisen jälkeen matka jatkui pienen nousun kautta ylös Hynkänlammen keittokotokselle, joka oli retkikunnan ensimmäinen yöpaikka. Oli jo ilta ja pimeää, minkä vuoksi retkikunta aloitti majoitteiden pystyttämisen miltei saman tien. Kun muut lähtivät kasaamaan laavuja, telttaa tai riippumattoa, jäi Leo tekemään tulia iltapalaa varten. Puut olivat kuitenkin märkiä eikä Leo ymmärtänyt kasata nuotiota ylemmälle ritilälle tulipaikan pohjan sijaan, jolloin tulen tekemisessä kesti odotettua kauemmin. Lopulta Ahti sai tulen roihuamaan ja iltapalaksi nautittiin teetä ja makkaraa, minkä jälkeen väsynyt retkikunta painui unten maille!

Aamulla herätessä todettiin, että sääennuste oli hyvinkin pitänyt paikkansa, sillä ainakin allekirjoittanut voi todeta, että kylmyys tosiaan kiusasi. Yöllä oltiin välttytty lumisaateelta, mutta aamulla lämpötilan noustessa kosteus oli hiipinyt sisään telttaan, jolloin varusteet olivat kostuneet. Aamupalalla sitten kuiva-telttiin varusteita nuotion ääressä, puuroa, kahvia ja Oivallusta nautiskellen. Pian olikin jo aika purkaa majoitteet ja jatkaa matkaa. Ensimmäisen suunnistusvuoron sai Leo, joka pienen harhailun jälkeen sai suunnistettua porukan lounaspaikalle. Noin kahden kilometrin kävelyn jälkeen retkikunta pysähtyi Kattilajärventien varrelle valmistamaan lounasta. Trangioilla valmistui herkullinen ”ranskalainen” sipulikeitto, jonka mausteena toimi kuivattu sipuli. Ja mitä olisikaan ateria ilman Oivallusta ja kahvia! Lautaset tyhjinä ja energiaa täyteen tankattuina retkeilijät lähtivät tarpomaan kohti seuraavaa etappia, Urja-järveä. Seuraavan suunnistusvuoron sai Alden, joka suunnistikin onnistuneesti muuttaman kilometrin matkan Urjalle, jonka rannalla sijaitsikin jo seuraava

yöpaikka. Matkalla päiviteltiin jälleen seuraavan yön sääennustetta, joka vaikutti aiempaakin yötä karneammalta. Yksi aste lämmintä ja röntää...

Urjalle saavuttaessa todettiin, ettei laavupaikan löytäminen ollut yhtään niin helppoa kuin Hynkänlammella ja sopivia paikkoja etsittiin miltei puoli tuntia. Kun paikat löytyivät ja majoitteet saatiin kasaan, oli jälleen ruoka-aika. Koska Urjalla oli rusakoiden lisäksi muitakin retkeilijöitä, jotka olivat miehittäneet nuotiopaikan, täytyi retkikunnan valmistaa ruokaa trangiolla. Iltaruuaksi syötiin tomaattista soijapataa sekä salami-tomaattipastaa. Kasvisruokailijoiden harmiksi soijanpalaset maistuivat pitkälti pahvilta, mutta siitä huolimatta vatsat saatiin täyteen. Loppuilta kuluikin yhdessä aikaa viettäessä ja jutellessa. Iltpalana oli Hönöö, Oivallusta, Lämmintä kuppia ja teetä. Illan pimentyessä ja kylmetessä retkikunta painui nukkumaan.

Haikin viimeinen aamu alkoi kosteissa tunnelmissa. Sääennuste oli totta tosiaan pitänyt paikkansa ja yön räntäsade oli tullut läpi laavun katosta. Etenkin teltan keskiosaan kerätyt tavarat kuten allekirjoittaneen toppatakki olivat kastuneet. Onneksi muulta seurueelta sai kuivaa vaatetta lainaan, minkä lisäksi aamupuuro ja -kahvi sekä nuotio lämmittivät aamun kylmyydessä. Aamiaisen jälkeen oli vielä aika tiskata astiat, pakata loput tavarat ja purkaa majoitteet, minkä jälkeen matka pääsi jatkumaan. Suunnistusvuoron sai nyt puolestaan Tesla, jonka tehtävänä oli suunnistaa seurue Haltiaan bussipysäkillä. Matkalla päädyttiin kuitenkin tekemään pieni poikkeus, kun retkikunta päätti lähteä katsomaan Meerlammen luolaa. Matkalla luolalle ylitettiin pieniä vesialueita, listattiin suomen kielen

mö-alkuisia sanoja ja nautittiin auringonpaisteesta, jota oli kaivattu koko viikonlopun ajan.

Meerlammella todettiin, että "luola" on hiukan harhaanjohtava termi paikalla olevista kallioista ja suurista siirtolohkareista. Se oli kuitenkin mukava levähdyspaikka ja sen kivimuodostelman alla saatiin otettua myös retken virallinen yhteiskuva. Meerlammen nähtävyyksien jälkeen matka jatkui kohti Haltiaa. Matkalla aloitettiin jälleen uusi kielellinen haaste, kun retkikunta alkoi keksimään tulevan kesän vaelukselle v-kirjaimella alkavia nimiä. Juomaveden loppuessa osa alkoi maistella Nuuksion purojen virtavesien tarjontaa, mikä herätti muissa hiukan ihmetystä. Lopulta saavutettiin Haltiaan, jolloin todettiin koko minihaikin matkasaldoksi yksitoista kilometriä. 245A-bussia saatiin odotella jonkin aikaa, jolloin oli hyvin aikaa käydä vielä vessassa Haltian luontokeskuksessa. Bussimatka saatiin jakaa kahden muun Nuuksiossa retkeilleen lippukunnan kanssa tupaten täydessä bussissa. Espoon keskuksesta lähdettiin E-junalla kohti kotia. Ikävistä sääolosuhteista huolimatta retki oli onnistunut ja seurue jälleen valmiina uusiin seikkailuihin.

Kuvat: Tanguy
Teksti: Leo

Riihitykset Piilopirtillä 2018

Rusakoiden vanhempien ikäkausien yhä seuraamat luokkamerkkivaatimukset ovat lippukunnan oma sovellus perinteisistä suomalaisista partio-ohjelmista. Luokkamerkkien avulla opitaan monia hyödyllisiä erätaitoja ja tutustutaan partiotapoihin. Luokkamerkin loppukokeessa eli riihityksessä päästään soveltamaan opittuja taitoja käytännössä.

Viimeksi riihityksiä on järjestetty Sipoonkorvessa 12.4.2025, Länsi-Helsingissä 9.6.2019 ja Nuoksiossa 10.2.2018. Tässä jutussa päästään kurkistamaan niin sanotusti esiripun taakse, kun julkaisemme vuoden 2018 riihityksenaikaisen rastimiesten Whatsapp-ryhmän keskustelun. A-Team-vartio teki Lentävä nuoli -merkkiin liittyviä rastitehtäviä, kun taas Jamalit 5000 ja Suunnistajat-vartiot suorittivat III luokkaa ja Unibrows-vartio II luokkaa. Julkaisemme myös Unibrows-vartion kirjoittaman riihitysraportin ensimmäistä kertaa.

Kuva ja teksti: Janne

10.59 - V: A-team matkalla! (J: ilmoita myös kumpaa puolta Orajärveä 2:lta lähdetään)

11.02 - V: Jamalit 5000 lähtee, tai ainakin kovasti yrittää...

11.04 - V: Suunnistajat lähtee

11.08 - V: Ja viimeisetkin matkaan!

11.29 - T: Rastimies 1 asemissa, ryhmästä X näkö- ja äänihavainto toiselta rannalta

11.46 - J: Rastimies 2 matkalla: etappi 1-2 erit. raskas. 30 cm lunta, ei tallottu...

11.48 - T: Ryhmä 1 poistui rastilta 2

11.51 - J: Suunnistajat hukassa. Soitivat. Ovat ilmeisesti Ruuhijärven rannassa...

11.52 - T: Taisivat minulle koittaa kanssa, en ehtinyt vastata. Muut rastilla/matkalla rastille 2

12.08 - J: Rasti 2 asemissa.

12.12 - V: Rastia 4 vielä etsitään, eli 3:lle ei kannata ketään päästää...

12.19 - T: Viimeinen ryhmä saapui rastille 1, vahvuus vain 3, yksi puuttuu

12.22 - T: Ryhmä siis suunnistajat, K ilmeisesti palannut kämpälle, tai ainakin sinne suuntaan lähtenyt

12.33 - T: Viimeinen ryhmä poistui rastilta 1, rastimies aloittaa siirtymän kohti rastia 5

12.36 - J: Onko rasti 3 asemissa?

12.36 - V: Ei, vielä ei edes 4 löytynyt...

12.38 - J: A-Team lähtövalmiudessa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

12.46 - M: Rasti 4 on miehitetty. Täällä on korppi!

12.51 - J: Jamalit 5000 lähtövalmiudessa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

Unibrows-vartio riihityksen viimeisellä rastilla kasaamassa myrskylyhtyä ja laavua.

13.05 - J: Unibrows lähtövalmiudessa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

13.09 - T: Ruokarastille saavuttu, eksynyt lammas seisoj kuistilla. Jätin siihen.

13.11 - V: Käännyin nyt ladulta (lähes umpinaiselle) polulle kohti 3, voi laittaa ryhmiä yksi kerrallaan liikkeelle...

13.13 - J: A-Team lähti rastilta 2. Orajärven itälaitaa.

13.17 - J: Jamalit 5000 lähti rastilta 2. Orajärven itälaitaa.

13.21 - J: Unibrows lähti rastilta 2. Orajärven itälaitaa.

13.41 - J: Suunnistajat lähti rastilta 2. Orajärven itälaitaa.

13.42 - J: Kaikki käyneet rastilla 2. Rasti sulkeutuu.

13.42 - M: 🐾

14.09 - V: Rasti 3 paikallaan, Jamalit 5000 ja A-team jatkavat kohti rastia 4

14.26 - M: XXX on kadonneiden ryhmien numero... J5000 ja AAA omien sanojensa mukaan hukassa...

14.27 - M: Ovat siis yhdessä.

14.27 - V: Unibrows lähti rastilta 3, myös Suunnistajien ääni kuultu (muttei vielä näköhavaintoa)...

14.41 - J: Unibrows löydetty.

14.43 - J: AAAn ja J5000 kaukainen äänihavainto.

14.44 - M: Upeeta! Pyysin heitä pitämään älämölöä...

14.53 - J: Siis toso kaukainen. +1 km.

14.54 - V: Suunnistajat melkein rastilla 4, lähdän täältä yhtä matkaa ryhmän kanssa niin eivät eksy...

14.55 - M: Kuulin huudon itsestäni koilliseen.

14.59 - J: Vartioid löydetty

15.00 - M: 🐾

15.10 - J: Aika nuutunutta on porukka. 4. rastille 950 m linnuntietä.

15.21 - J: Unibrows saatu kiinni. Nyt on 3 vartiota klimpissä.

15.49 - M: AAA ja J5000 lähtivät kämpälle tie -reittiä.

15.50 - M: Unibrows ei ole saapunut vielä rastille 4.

15.50 - M: Myös suunnistajia odotellaan...

15.50 - V: Suunnistajat kääntyvät juuri ladulta pohjoiseen kohti rastia 4

15.52 - M: Huolestummeko Unibrowsista?

16.00 - V: Unibrowskin löysi tiensä

rastille 4...

16.01 - V: T: voisit laittaa kuumaa mehua valmiiksi, täällä aika paleltunutta ja väsynyttä poukkaa tulossa...

16.05 - T: Laitetaan. Myös takka sytytettiin, että kämppään saadaan vähän lämpöä.

16.07 - J: AAA maalissa.

16.14 - J: J5000 maalissa.

16.19 - M: Unibrows has left the 4th piste.

19.06 - M: A:lla on huoltoaluepalvelua. Sen kengät on katastrofi...

Unibrows-vartion riihitysraportti

Aloittaessamme riihitystä meille ilmeni heti pienoinen ongelma, sillä kukaan meistä ei oikein muistanut kuinka kartasta katsotaan koordinaatteja. Lopulta pääsimme lähtemään ensimmäiselle rastille päin. Ensimmäisellä rastilla testattiin tietämystämme ilmansuunnista (esim. mihin päin muurahaiskeko osoittaa). Tämän jälkeen arvioimme erilaisia pituuksia. Toisella Rastilla kertosimme, että miten joku pelastetaan jäistä. tämän jälkeen odotimme hetken aikaa, että Väinö olisi omalla rastillaan. Lähtiessämme kolmannelle rastille oli se jo raskasta, sillä maasto oli jo muuttumassa korkeaksi. Lähtiessämme kolmannelta rastilta olimme jo poikki, ja eksyimme hieman matkalla. Lopulta pääsimme perille, mutta olimme kaikki kylmissään ja juuri silloin meidän piti ruve-

ta tekemään solmuja (paalusolmu ja pukkisolmu jos oikein muistan). palatessamme piilopirtille muut olivat jo kokkaamassa ruokaa. Liityimme heihin ja rupesimme myöskin kokkaamaan. Ruokamme kylläkin paloi pahasti pohjaan, mutta hyvää se silti oli. Viimeisen rastin suoritimme pimeässä, ja silloin pystytimme laavun sillä aikaa, kun Miika kokosi myrskylyhtyä jonka Janne oli hänelle purkanut. Saatuamme Jonnin kanssa laavun pystytettyä ja purettua, aloitimme viimeisen rastin. Rastin tehtävänä oli, että me suunnistamme takaisin piilopirtille. MUTTA me emme saaneet käyttää samoja polkuja joita olimme jo käyttäneet. Rämmimme sitten siellä metässä jonkin verran mutta pääsimme lopulta takaisin piilopirtille.

Teksti: Ilari

III luokan riihitys Sipoonkorvessa

Huhtikuun yhdestoista päivä Kurki-suon rusakoiden seikkailijat ja tarpojat lähtivät viileään mutta aurinkoiseen Sipoonkorpeen Bisajärven rannalle teltailemaan ja suorittamaan kolmannen luokan riihitystä. Rusakot jakautuivat Mikaelinkirkolla bussiosastoon sekä vanhaan tuttuun logistiikkaosastoon. Leiriin ensimmäisenä saapui logistiikkaosasto puolijoukkueteltan, kamiinan ja muiden varusteiden kanssa, vaikkei täysin selkeää parkkipaikkaa löytynytäkään. Hieman jäljessä saapui

bussiosasto, joka väärään suuntaan mentyään ei ollut huomannut parkkeerattua autoa.

Leiriin päästyään rusakot ryhtyivät pystyttämään puolijoukkuetelttaa, hakkaamaan halkoja ja kaksi rusakoista pystytti oman pienemmän telttansa, koska halusivat kokeilla sitä. Kun halot oli hakattu ja teltat kamiinaa myöten pystytetty, menivät rusakot Bisajärven keittokatokselle syömään itse tuomiaan iltapaloja. Kun rusakot saivat syöttyä jaettiin yön kipinävuorot, minkä jälkeen mentiin nukkumaan

Aamulla rusakot heräsivät lämpimälle aamupuurolle voisilmän, hillon tai kuivattujen marjojen kera. Yön aikana oli satanut räntää, mistä huolimatta molemmissa teltoissa oli nukuttu hyvin. Kun aamupala ja aamutoimet oli saatu suoritettua, jaettiin vartiolaisten vartioihin ja niin saatiin riihitys käyntiin.

Riihitys on vartioikäisten partio-ohjelmaan kuulunut suorite, joka toteutetaan suunnistuksen muodossa. Tällä kertaa tehtävät alkoivat jo lähdestä, jossa vartiolaisten tehtävänä oli arvioida Bisajärven pisin halkaisija, rantaviivan pituus sekä viereisen kukkulan korkeus järven pinnasta. Sieltä riihittäjät suunnistivat ensimmäiselle rastille, jolla puhuttiin jokaisenoikeuksista, eritoimen tulenteosta ja siihen liittyvästä vastuusta. Toinen rasti oli omistettu pillimerkeille, joita vartioiden tuli osata neljä kappaletta. Näihin lu-

keutui esimerkiksi merkit jotka tarkoittavat "tulkaa tänne" ja "vaara". Kolmas rasti oli ensiapurasti, jossa riihittäjien tuli auttaa haavoittunutta henkilöä. Neljäs rasti oli puhe-linkentän ulottumattomissa oleva solmurasti. Rastilla riihittäjien tuli tehdä merimies-, paalu- ja lippusolmu, sekä siansorkka, ja tietää solmujen käyttötarkoitukset. Viimeisellä rastilla käytiin läpi partioihanteita. Maalissa tehtävänä oli valmistaa vartioille lounaaksi keittoa, josta tuli oikein hyvää ja se maistui kaikille.

Lounaan jälkeen vartiot viimeistelivät riihityksen harjoittelemalla tulentekoa sekä teltan kamiinalla, että risukeittimellä. Lopun iltapäivää rusakot viettivät mitenkä halusivat, osa hakkasi halkoja ja osa vuoli makkaratikkuja, joista muutamasta tuli hieman tarpeellista suurempia.

Makkaratikut vuoltuaan rusakot kokoontuivat jälleen keittokatokselle, jossa he paistoivat makkaraa iltapalaksi. Makkaroiden jälkeen rusakot pääsivät myös paistamaan tikkupullaa. Pullaa paistaessa taikina kierretään tikun ympäri, ja paistetaan tulen yllä. Eräällä rusakolla paisto ei sujunut yhtä hyvin kun taikina tarttui hänen käsiinsä. Iltapalan jälkeen osa rusakoista jäi vielä keittokatokselle ihailemaan auringonlaskua, kunnes menttiin nukkumaan,

Sunnuntain vastaisena yönä kipinät sujuivat taas vaikeuksista, mutta yöllä leirin ohi kulki koiria, joka haukkuessaan hämmästytti kipinässä olleita rusakkoja. Sunnuntaina leirin purku aloitettiin herätyksen ja aamupalan jälkeen. Pakatessa opeteltiin myös puolijoukkueiteltan pakkaamista, joka osoittautui osalle rusakoista oletettua vaikeammaksi. Loppujenlopuksi kaikki saatiin pakattua, ja rusakot jakautuivat jälleen bussiosastoon sekä logistiikkaosastoon. Logistiikkaosaston koko vahvuus eli seitsemän rusakkoa survoutui alkumatkaksi yhteen autoon kaluston kanssa, jolloin muun muassa rinkat kulkivat ensimmäiset kilometrit sylissä, kunnes osa rusakoista jätti logistiikkaosaston ja hyppäsi bussiin kotia kohti.

Kuvat: Päärynähyttys, Leo & Tanguy
Teksti: Päärynähyttys

Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja

Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja-vartion ryhmäkuva Viikinrannan kalliolla, kun takana on jo yli 45 kilometriä.

Keväällä käveltiin punainen, viidenkymmenen kilometrin nahkalilja ja harmaa, kuudenkymmenen kilometrin nahkalilja. Liljaan kuuluu aina vartion kirjoittama raportti vaelluksesta. Raportti kirjoitetaan sekä vartiota itseään varten, jotta se voi pohtia ja mietiskellä yhteistä suoritustaan, että nahkaliljan myöntävää partiojohtajaa varten, jotta hän voi suorituksen tarkistaa; onhan se hauskaa palata ajassa taaksepäin ja lukea myöhemmin ajatuksista ja kommelluksista nahkaliljavaelluksilla! Tässä jutussa pääset lukemaan vartioiden yhdistelmäraportin.

Sateisena lauantain aamuna 17.5 neljä rusakkoa lähti Kontulasta Mikaelinkirkolta kello 6:03 ennakkoluulottomasti kävelemään harmaata nahkaliljaa. Nahkalilja on suori-

tus, jossa on 24 tunnin aikana käveltävä vaikeusasteen määräämä matka, harmaan liljan tapauksessa 60 kilometriä. Noin kymmenen minuutin kävelyn jälkeen sade lak-

HELSINKI

Harmaa-vartio taukoilemassa nahkaliljan ensimmäisten 20 kilometrin aikana.

kas, mutta ilma oli kostea ja taivas pilvinen vielä jonkin aikaa. Kirkolta rusakot lähtivät kävelemään kohti Linnanpellon viljelypalstoja, mistä jatkettiin Mellunmäen läpi, missä viidennen kilometrin jälkeen pidettiin ensimmäinen tauko.

Mellunmäestä matka jatkui kaakko-luode suunnassa Rajakylän läpi, kunnes saavuttiin Marontielle, jota jatkettiin käytännössä sen koko pituus itään, kunnes käännyttiin Länsimäentielle pohjoiseen Kuusisillalle, missä kahden tunnin marssin jälkeen tuli vastaan Porvoonväylän yli menevä reitin ensimmäinen silta. Kuusisillalla tuli täyteen kymmenes kilometri, ja samalla sadas yhteinen kilometri nahkaliljoissa neljälle rusakolle. Kuusisillalta matka jatkui länteen Huoko- ja

Suurmetsäntietä pitkin Jakomäen läpi kunnes Alppikylän jälkeen reitti alkoi kääntyä takaisin itään Tattarisuon ympäri, missä pidettiin kolmas tauko.

Tattarisuon jälkeen reitillä oli kolmas sekä neljäs silta sekä Lahden-että Porvoonväylän yli, kunnes matka jatkui Kivikkoon ja siitä takaisin kirkolle. Kirkolla pidettiin 20 kävelyn kilometrin kunniaksi hieman pidempi tauko, jolloin osa rusakoista kävi hakemassa kaupasta lisää evästä, yksi haki uudet kengät. Samalla mukaan otettiin myös punaista, eli 50 kilometrin pituista liljaa suoriuttava kolmen rusakon kokoinen osasto, sekä lippukunnanjohtaja, eli kahdeksas matkustaja, mikä huvitti 1980-luvun scifi-elokuvia katsoneita osallistujia.

***

Neljä rusakkoa, Alden, Elias, Janne ja Toivo, nahkaliljavartio *Punainen ja neljäs matkustaja*, starttasi punaisen nahkaliljan, viidenkymmenen kilometrin vuorokausivaelluksen Mikaelinkirkolta suunnitellusti **kello 8.00**. Yön aikana oli satanut kolmisen milliä vettä ja tiet olivat märkiä, mutta sääennusteessa lauantapäivästä povattiin varsin aurinkoista. Lähtöön saapui viimeisenä Toivo, joka saikin kunnian toimia kartanlukijana ensimmäisen viiden kilometrin etapin ajan.

Huolella suunniteltu kymmenen kilometrin kierros Kontulassa, Myllypurossa, Latokartanossa ja Kivikossa suuntasi ensin etelään kohti Kontulan kelkkapuistoa. Kävellessä keskusteltiin nahkaliljaan mukaan otetuista eväistä ja juotavista, kuinka aikaisemmista liljoista oltiin opittu ja nyt paremmin varauduttu. Öinen sade oli houkuttellut etanat, kotilot ja lierot kävelyteille ja vartio olikin valmis uudelleennimeämään Hietajärvenpolun Etanapoluksi matkalla kohti Mustapuronpuistoa. (Toim. huom. tässä vaiheessa ei vielä tiedetty, että myöhemmin reitille osuisi oikea Etanapolku Yliskylässä.) Suurin osa kierroksesta oli hiekkatietä, minkä vuoksi erityisesti kotiloita jouduttiin väistelemään melkein koko aamu.

Lähestyttyä Myllypuroa vartion keskustelu oli rönsyillyt jo opettajiin ja heidän tunnetuksi tullessiin lausahduksiin ja pian kavuttiinkin Alakivenpuiston kuntoportaita ylös

entiselle jätemäelle ottamaan punaisen liljan suorittajista ryhmäkuva. Toivo seurasi reittiä ansiokkaasti, vaikka oikaisuvaihtoehto Myllytaipaleelle olikin houkutteleva: "Hei, shortcut!"

Aikaisempien nahkaliljojen ja harjoitusmarssin muistelot siivittivät vaellusta. Ensimmäinen etappi oli taitettu **kello 9.03** ja vartio pysähtyi tauolle Hallainvuoren juurelle. Tauko päätettiin pitää lyhyenä, jotta ennätettäisiin takaisin kirkolle kymmeneksi. Kartta vaihtui Aldenille ja reitin suunta kääntyi pohjoiseen. Luonnonsuojelualueen reunalla mietittiin hauskoja paikannimiä – mainittiinpa ainakin Ii, Yksipuinen ja Pöljä.

Viikin puistosilta palautti mieleen kevään 2024 nahkaliljan, jossa osa suorittajista oli henkisesti romahtanut sillan päässä. Tällä kertaa silta ei tuottanut yhdellekään vartion jäsenelle ongelmia, askel oli kevyt ja Alden tokaisi: "I'm feeling really happy."

Paukkulanpuistoon saavuttaessa arvuuteltiin, josko vartio törmäisi aikaisemmin kävelemään lähteneisiin harmaan nahkaliljan suorittajiin, *Harmaa-vartioon*. *Punainen ja neljäs matkustaja* osoittautui olevan kuitenkin yli kymmenen minuuttia *Harmaata* edellä, joten pysähtymättä jatkettiin kohti Kivikon ulkoilu-puistoa. Aivan sattumalta vartiota tervehti neljä rusakkoa lumilautailurinteelle vievässä ylämäessä. Ehkä nekin olivat lauantaikävelyllä!

Reitin kaartaessa takaisin kirkol-

le päin puheenaihe oli vaihtunut Hawkingin säteilyyn, jota Toivolla oli haasteita kuvailla. Säästämme lukijoilta säteilyn varsinaisen määrittelyn, mutta kukin voi halutessaan sen verkosta tarkistaa. Juuri parahiksi aurinko alkoi pilkistää pilvien välistä vartion saapuessa kirkolle **kello 10.06**. Kirkolla pidettiin vajaan tunnin tauko, jonka jälkeen yhdistelmävartio *Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja* jatkoi matkaa yhteiselle neljäntymmenen kilometrin kierrokselle.

***

Kirkolta matkaa jatkettiin itään Kontulan ja Mellunmäen läpi kohti Mustavuorta, missä pidettiin viides tauko kuusistossa. Siitä matka jatkui ylöspäin Vuosaaren huipuille, ensimmäisenä eteläiselle- ja sen jälkeen pohjoiselle huipulle, missä selkeytyneen sään takia maiseman ansiosta useampi tauko peräjälkeen niin, et-

tä kun Niinisaarentiellä pidettiin tauko, oltiin jo seitsemännessä. Siitä matka jatkui vartiokylän pohjoispäässä olevan reitin sillan yli, joka oli reitin neljäs. Vartiokylänlahden rantoja jatkettiin länsipuolella aurinkolaiturille asti, missä pidettiin seuraava astetta pidempi tauko kolmannenkymmenennen kilometrin merkiksi.

Siitä matka jatkui lounaaseen Puotilan läpi Strömsinlahden puistoon, missä pidettiin tauko, jonka jälkeen matka jatkui Tammisalonsaareen Laajasaloon, jolloin saarten välillä hyppiessä ylitettiin sekä viides että kuudes silta. Laajasalon Alepan edustalla pidettiin seuraava tauko, jonka aikana osa rusakoista osti jäätelöä. Lähes heti tauon jälkeen Tullisaareen täyteen tuli 40 käveltyä kilometriä. Matka Laajasalosta jatkui Herttoniemen läpi, missä matkaan mahtui reitin seitsemäs silta. Matkalla ohitettiin kahden liljan takainen puolimatkan krouvin pitopaikka, mutta tällä kertaa siinä ei taukoa jääty pitämään, vaan 11. tauko, joka oli ensimmäinen laatuaan noin kymmenen kilometriin, lykättiin Herttoniemen koiliskulmaan, hieman ennen

Viikin Arboretumiin siirtymistä.

Pian tämän jälkeen saavuttiin Viikin arboretumiin, jonka rusakot hal-
kaisivat kaakko-luode suunnassa, ja
jonka loputtua täyteen tuli harmaan
liljan kävelijöiden 50. kilometri, ja
Viikintien varrella pidettiin rakon-
paikkaustauko jolla käytettiin nyt jo
lopussa olevaa urheiluteippirullaa,
joka lähdössä oli ollut täysi. Viikin-
tieltä matka jatkui pohjoiseen Van-
taanjoen vartta pitkin Pukinmäkeen,
missä ylitettiin yhdeksäs silta ensim-
mäisen kehätien yli, jota seurattiin
itään Kivikkoon asti niin, että mat-
kalle mahtui Pukinmäen S-marketin
edustalle 14. tauko.

Kivikon Sortti-aseman jäädessä
taakse osa suorittajista alkoi jää-
mään matkasta kotiinpaluun mer-
keissä. Ensin yksi punaisen liljan suo-
rittaja jätti lippukunnanjohtajan
kanssa muun joukon Kivikonlaidan
ja Kivikontien liikenneympyrässä,
jossa muut jatkoivat pohjoiseen, kä-
velivät he bussin 560 Kurkimäen py-
säkille. Seuraavana toinen punaisen
liljan suorittaja hyppäsi Kurkimäen-
tien pysäkillä 57 bussiin, mistä muut
jatkoivat maaliin. Mikaelinkirkolle
käveli Kivikon läpi ja lippukunnan
vanhan kolon ohi Keinulaudantiel-
lä koko harmaan liljan suorittanut
osasto, joka lopussa oli kävellyt yh-
dessä 150 kilometriä nahkaliljoissa,
sekä yksi punaisen liljan suorittajis-
ta. Reitin viimeinen, eli kymmenes,
silta oli Lahdenväylän ylitys Kivikon
laitamilla, ja viimeinen, eli 15. tau-
ko pidettiin Kivikon Sortti-aseman
edustalla. Loppujenlopuksi kaikki
osallistuneet kävelivät matkansa

loppuun saakka, ja matkan varrella
liljan tunnuskappaleeksi valikoitui
TikTakin Mennään minne vaan.

***

Punaisen ja harmaan nahkaliljojen
reittien pituuksiksi tuli tarkistusmit-
tausten jälkeen 49,4 ja 59,5 kilomet-
riä, mitkä tarkoittivat noin 3,6 ja 3,8
kilometrin tuntivauhteja. Muut siir-
tyvät ja taukoliikkumiset mukaan
lukien kaikki suorittajat saavuttivat
liljoissa vaaditut matkat.

Ilmatieteen laitoksen Kumpulan
havaintoasemalla merkittiin vael-
luspäivän sääksi selkeästä pilviseen,
lämpötila 7–14 astetta, lounastuul-
ta, joka kääntyi itätuuleksi, 1–4 met-
riä sekunnissa ja ilmankosteus 53–
98 prosenttia – mitä erinomaisin
nahkaliljakeli!

Kuvat: Janne, Mikko & Tanguy
Teksti: Ahti & Janne

Kevätjuhlassa ansioituneet

Lippukunnan kevätjuhla järjestettiin perinteikkäästi leikkipuisto Kipinäpuistossa jo tutussa ”amfiteatterissa”. Juhlassa jaettiin parven ja vartioiden keväällä suorittamia merkkejä sekä annettiin partiolupaus.

Partiolupaus (seikkailijoihin siirtyvät): Eino, Linnea ja Vanamo.

Partiolupaus (vaeltajiin siirtyvät): Ahti, Elias, Leo ja Mikael.

Ilmastosankari- ja liikunta-jäljet: *Kurjet*-parvi (Alisa, Eino, Haley, Janja, Jella, Johannes, Lily, Linnea, Nella, Sade ja Vanamo).

Länsi-ilmansuunta: *Pomppupallot*-vartio (Elna, Joella, Kuisma, Samuel ja Touko).

Yhteiskunta-tarppo: *Päärynähyttiset*-vartio (Alden, Jetro, Ninni, Tesla ja Toivo).

Punainen nahkalilja: Alden, Elias ja Toivo.

Harmaa nahkalilja: Ahti, Leo ja Mikko.

Aktiivisimman kolkan kiertopal-kinto: Alisa.

Kiitos-pinssi: Kata, Leo ja Mikko.

Kuva ja Teksti: Janne

Kesäretkeilyvinkit

Kesä alkaa olemaan nurkan takana ja siispä alkaa myös retkeilykausi! Kuitenkaan ei pidä lähteä soitellen sotaan, onhan kesähelteillä omat oikkunsa jotka tulee kaikkien ottaa huomioon. Sää voikin siis olla kuvankaunis ja mieli tekisi lähteä noin vain retkelle, on hyvä huomioida aurinkoisen sään kääntöpuolet, joista salakavalimmat ovat korkeat lämpötilat sekä voimakas UV-säteily. Tästäpä siis tärkeimpiä vinkkejä, joilla idyllisestä keskikesän hellepäivästä pääsee nauttimaan täysin rinnoin!

Auringolta suojautuminen

Käytä hattua: lippalakki on hyvä, mutta niskan saa suojattua erinomaisesti liehahatulla!

Aurinkovoide: SPF 50 on hyvä, muista nenä ja korvantaukset.

Aurinkolasit: aina näppärät, mutta kaupasta saa myös silmälasieihin kiinnitettäviä aurinkolasilinssejä heille, jotka silmälasia käyttävät. [toim. huom. Suosittelen!]

Vaatetus: pitkälahkeiset ja -hihaiset vaatteet suojaavat auringossa palamiselta, mutta muista pukea väriltään vaaleat vaatteet: tummat vaatteet sitovat lämpöä itseensä! Jos haluat pukea shortsit ja t-paidan, muista erityisesti tällöin laittaa kunnon aurinkorasvaa.

Reitin valinta ja retkeilykohteet

Reitti: jos retki on yhtään pidempi, ei helteellä ole hyväksi kävellä aurinkoisinta ja avointa tietä pitkin. Tällöin varjoisampi metsäpolku voi olla tervetullut

Kohteet: kesällä kannattaa harkita jonkin vesistön äärelle suuntaamista, sillä vesistöt viilentävät mukavasti ympäristöään niin, ettei tule tukalan kuuma. Myös mahdolliset kävelyretket voi suunnata kiertä-

mään jonkin pienen järven tai seuraamaan rantaviivaa.

Ajankohta: keskikesällä retket on hyvä ajoittaa aamuun tai iltapäivään niin, ettei pahimpina keskipäivän tunteina joudu kärventymään aurin-gossa.

Sekalaiset (mutta silti tosi tärkeät!) vinkit

Nesteytys: ehkäpä kaikista tärkein muistettava asia kesäisin. Muista aina vara mukaan vettä, eikä mielelläsi siinä kaikista pienimmässä pullossa! Kannattaa siis varata mukaan hieman enemmän juotavaa kuin uskoo tarvitsevansa, Auringon paahde voi yllättää.

Yöpyminen: jos retkellensä haluaa-kin yöpyä, on hyvä ottaa huomioon muutama asia, kuten varjoisa leiripaikka, ohut makuupussi sekä hyttysverkko. Nämä pätevät majoitteen- seen kuin majoitteen.

Kirjoittajan omat vinkit ja huomiot

Vesistöissä on mukava vilvoitella, mutta myös märkä pyyhe/vaatekap-pale painettuna niskaa tai rannet-ta vasten on oiva keino viilentää kehoa: näillä alueilla verenkierto on suurta ja tätä tietoa onkin hyvä käyttää helteellä hyödykseen!

Hyttysmyrkky on aina metsään mentäessä hyvä, mutta hyttyshattu on kesäisin erinomainen kapistus: se suojaa kasvoja sekä niskaa Aurin-golta sen lisäksi, etteivät hyttysset pääse puremaan.

Jotain pientä purtavaa on aina hyvä olla mukana, mutta helteellä erityisen maistuvia ovat kaikenlai-set marjat ja miksei vaikka vesime-loni, vaikka tällaiset onkin ehkä hel-pompi ottaa mukaan piknikille kuin eräretkelle.

Retken päätteeksi, ja miksei sen aikaanakin jos kyseessä on pidem-pi reissu, on tärkeää tutkia itsensä punkkien varalta, sillä ne jos mitkä ikäviä ja salakavalia ovat. Erityisen hyvä on muistaa tarkistaa polvitai-peet ja nivuset, sillä näihin paikkoi-hin punkkien on helppo piiloutua.

Retkelle sopii oikein hyvin lähteä kaverin kanssa, sillä onhan jaettu ilo kaksinkertainen ilo!

Kuvat: Tanguy
Teksti: Elias

Kuvakilpailun hedelmiä

Koska Vene-samoajavartio ei osallistunut, heidät nostettiin kuvakilpailun tuomaristoksi. Heidän pohdintansa jälkeen tässä ovat kilpailun tulokset.

3. paikka:

"Kahvii" - Mikko

Lähteet: –

Tuomariston keskiarvo: 2,5/5

Kuva itsessään on oikein hieno ja se voisi sopia erinomaisesti Tassuun esim. artikkelin kuvitukseksi. Kuva on sopivan yksinkertainen ja tunnelmallinen ja kuvaa hyvin sitä, miltä kahvin juominen metsäretkellä tuntuu. Kuitenkin kuvakilpailun tehtävänannon se ohittaa, sillä se ei viittaa mihinkään taideteokseen, eikä näin ollen ole kilpailun sääntöjen mukainen.

2. paikka:

"Mies ja retkikeitin" - Janne

Lähteet: Poika ja pääkallo

- Magnus Enckell

Tuomariston keskiarvo: 3,75/5

Kuvan idea on luova ja kuvaan otettu retkikeitin myös lisää siihen asiantuuluvaa partiotunnelmaa. Asetelma mukailee hienosti alkuperäistä taideteosta. Kuvan valotus on paikoittain hieman liian kirkas. Kuva on hyvin yksinkertainen ja vaikka se ei olekaan huono asia, raati jäi kaipaamaan jotakin elementtiä, joka olisi kiinnittänyt katsojan mielenkiinnon paremmin, minkä vuoksi se jäi hitusen alle voittopisteiden.

1. paikka:

se fiilis kun kuulet skibidisammakon soivan 132:n kerran kimaralla keskiäiskaatosateen jälkeen

"rip bro.png" - Alden

Lähteet: Haavoittunut Soturi Hangessa - Helene Schjerfbeck
Hanna Hämäläisen kuva, PöPa:n kuvapankista

Tuomariston keskiarvo: 3,875/5

Eliaksen arvio: "5/5 absolute cinema"

Kuva vetosi raatiin, sillä suurin osa pystyi samaistumaan siinä kuvattuun tuskaan ja epätoivoon. Myös raadin iän ja kypsyyden huomioon ottaen ei tule yllätyksenä, että meemiformaatti keräsi eniten pisteitä. Hauskuutta kuvaan lisää se, että sen taustana on käytetty oikeaa kuvaa kuvattusta tilanteesta. Tekijältä kuitenkin meni ohi oiva mahdollisuus käyttää numeroa 104, jolloin kuvasta olisi tullut entistä moniulotteisempi. Myös kuvatekstin kielelliseen asuun olisi voinut panostaa enemmän. Kuva ei myöskään aukea yleisölle, joka ei ollut Kimaralla kokemassa kuvattua tilannetta ja tästä syystä myös tuomariston pisteiden keskiarvo laski.

Neulesuunnittelukilpailu

Osallistumalla Tassun seuraavaan kilpailuun saatat ehkä olla **se**, joka suunnittelee KuRu:n seuraavan puolivirallisen vaatekappaleen. Me ajattelimme, että olisi mukavaa saada KuRu:n oma neuleohje, jota kaikki halukkaat jäsenet voisivat neuloa (tai voisivat saada jonkun neulomaan heille...) ja käyttää ylpeydellä.

Vaikka voi vaikuttaa siltä, että järjestämme kilpailun vain Anninalle, Nonnalle ja Tanguylle, me haluamme, että se olisi mahdollisimman avoin kaikille – myös niille, joilla ei ole ollenkaan kokemusta neulesuunnittelusta eikä neulomisesta. Täysin valmista neulepiirrostä ei tarvitse palauttaa eikä tarkkoja silmukkalukuja ja kaikkea muuta. Jos sinulla on visio, piirustuksia tai vain ideoita, kaikki käy, ja voidaan yhdessä valmistella täydelliset ohjeet sen jälkeen, kun voittaja on valittu.

Vaatekappaleen tyyppi jätetään osallistujan päätettäväksi, mutta toivomme, että se olisi sellainen, että useimmat voisivat toteuttaa sen olematta konkareita, esimerkiksi lapaset, sukat, pipo, huivi tai vaikkapa kypärämyssy!

Arvostelemme ehdotukset kolmen kriteerin perusteella: Ehdotuksen kauneus (hyvin subjektiivista, kyllä kyllä), sen neulomisen helppous ja ”KuRu:maisuus”.

Osallistu kilpailuun lähettämällä ehdotuksesi Tassun päätoimittajalle sähköpostilla (osoitteen löydät lehden sisäkannesta) tai suoraan esimerkiksi Whatsapp-viestillä. Julkaisemme voittajan seuraavassa Tassussa.

1/2025 Kurkisuon Rusakot ry